इमं शिलोच्चयं पुण्यं शृङ्गैर्बहुभिरुच्छ्रितैः ।
विराजद्भिर्दिविस्पृग्भिर्नैकवर्णैर्मनोहरैः ॥ २७ ॥
अस्यारण्यस्य महतः केतुभूतमिवोत्थितं ।
गिरिराजमिमं तावत्पृच्छामि नृपतिं प्रति ॥ २८ ॥
भगवन्नचलश्रेष्ठ दिव्यदर्शन विश्रुत ।
शरण्य बहुकल्याण नमस्ते ऽस्तु महीधर ॥ २९ ॥
प्रणमे त्वाभिगम्याहं राजपुत्रीं निबोध मां ।
राज्ञः स्नुषां राजभार्यां दमयन्तीति विश्रुतां ॥ ३० ॥
विदर्भराजाधिपतिः पिता मम महारथः ।
भीमो नाम क्षितिपतिश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ॥ ३१ ॥
राजसूयाश्वमेधानां क्रतूनां दक्षिणावतां ।
आहर्ता पार्थिवश्रेष्ठः पृथुचार्वञ्चितेक्षणः ॥ ३२ ॥
ब्रह्मण्यः साधुवृत्तश्च सत्यवागनसूयकः ।
शीलवान्वीर्यसंपन्नः पृथुश्रीर्धर्मविच्छुचिः ॥ ३३ ॥
सम्यग्गोप्ता विदर्भाणां निर्जितारिगणः प्रभुः ।
तस्य मां विद्धि तनयां भगवंस्त्वामुपस्थितां ॥ ३४ ॥
निषधेषु महाराजः श्वशुरो मे नरोत्तमः ।
गृहीतनामा विख्यातो वीरसेन इति स्म ह ॥ ३५ ॥
क्रमप्राप्तं पितुः स्वं यो राज्यं समनुशास्ति ह ।
नलो नामारिहा श्यामः पुण्यश्लोक इति श्रुतः ॥ ३६ ॥
ब्रह्मण्यो वेदविद्वाग्मी पुण्यकृत्सोमपो ऽग्निमान् ।
यष्टा दाता च योद्धा च सम्यक्चैव प्रशासिता ॥ ३७ ॥
तस्य मामचलश्रेष्ठ विद्धि भार्यामिहागतां ।
अन्वेषमाणां भर्तारं तं वै नरवरोत्तमं ॥ ३८ ॥